

מסכת חולין

פרק ט משנה ב

אלו שעורותיהם כבשرون, עור האדם, ועור חזיר של ישבוב.
רבי יוסי אומר, אף עור חזיר נבר. ועור חטוטרת של גמל
גרכה, ועור קראש של עגל גרכה, ועור פְּרָסָות, ועור בית
הכחת, ועור השליל, ועור שפתת האליה, ועור האנקה והכח
והלטה והחמת. רבי יהודה אומר, הלטה כחלדה. וכן
שעbern או שהליך בהן כדי עבודה, טהורין, חזיז מעור האדם.
רבי יוחנן בן נורי אומר, שמנת שרצאים יש להן עורות: